

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

Appendix: Hebrew Grammar

TABLE OF CONTENTS

	Section		Section
Alphabet	1, 2	Verbs	28
Final forms	2	Verb patterns	29-36
Vowels	3	Qal	29
Stress	4	Passive participle	30
Abbreviations	5	Niphal	31
Definite article	6	Piel	32
Adjective	7	Pual	33
Comparative degree	8	Hiphil	34
Superlative degree	8	Hophal	35
Gender	9	Hithpael	36
Numbers	10	Irregular verbs	37-57
Plurals	10	Common pattern	
Plurals, irregular	11, 12	usage	58-66
Dual	13	Present tense of <i>to be</i>	64
Numerals	14	<i>there is</i> and <i>to have</i>	65
Age	15	<i>there is no</i> and <i>to</i>	
Days of the week	16	<i>not have</i>	66
Names of the months	17	Idiomatic verbal	
Festivals and holidays	18	construction	67-72
Construct state	19	Interrogatives	73
Pronouns	20	Adverbs	74
Possessive pronouns	20, 21	Miscellaneous common	
Pronoun suffixes	22	adverbs	75
Demonstratives	23	Negatives	76
Interrogative pronouns,		Prefix prepositions	77, 78
adverbs	24	Miscellaneous prep-	
Miscellaneous pronouns,		ositions	79
adverbs	25	Declensions of prep-	
Negative pronouns,		ositions	80-90
adverbs	26	Conjunctions	91, 92
Relative pronouns	27	Interjections	93

1. The Hebrew Alphabet

There are 22 letters in the Hebrew alphabet. Five of these have final forms when placed at the end of the word. Note that the letters of the alphabet have a numerical value; i.e. they can be used as numbers: e.g. א = 1, ה = 5.

English Equivalent	Name	Letter	Script	Numerical Value
1. Silent	אָלף	א	א	1
2. b	בֵּית	ב	ב	2
v	בֵּית	ב	ב	
3. g (as in <i>good</i>)	גָּמַל	ג	ג	3
4. d	דָּלָת	ד	ד	4
5. h	הָא	ה	ה	5
6. v	וָ	ו	ו	6
7. z	זָן	ז	ז	7
8. ch (like <i>ch</i> in Scots <i>loch</i>)	חֵית	ח	ח	8
9. t	טֵית	ט	ט	9
10. y	יֹד	י	י	10
11. k	כָּף	כ	כ	20
ch (like <i>ch</i> in Scots <i>loch</i>)	כָּף	כ	כ	
ch	כָּף סוּפִית	ך	ך	
12. l	לָמַד	ל	ל	30
13. m	מָם	מ	מ	40
m	מָם סוּפִית	ם	ם	
14. n	נָן	נ	נ	50
n	נָן סוּפִית	ן	ן	
15. s	סָמָךְ	ס	ס	60
16. Silent	עֵין	ע	ע	70
17. p	פָּא	פ	פ	80
f	פָּא	פ	פ	
f	פָּא סוּפִית	ף	ף	
18. (like <i>ts</i> in <i>boots</i>)	צָדִי	צ	צ	90
ts	צָדִי סוּפִית	ץ	ץ	
19. k	קָף	ק	ק	100

English Equivalent	Name	Letter	Script	Numerical Value
20. r	רֵישׁ	ר	ך	200
21. sh	שֵׁין	ש	שׂ	300
s	שֵׁין	ש	שׁ	
22. t	תָּו	ת	תּ	400

2. Notes on the Alphabet

There are twenty two consonants in the Hebrew alphabet.

There are no capital letters in Hebrew.

Each letter of the alphabet, whether printed or written, stands alone.

No letters of the Hebrew alphabet are ever joined together.

Six consonants ה, פ, כ, ד, ג, ב conveniently pronounced *BeGaD KeFaT*, may be used with or without a dot. This dot is called *DAGESH*. There is hardly any difference retained today in the pronunciation of ה, ג, or ד with or without a dot. For the sake of clearer pronunciation, however, the other three letters ב, כ, פ WITH a dot, assume a hardened sound: *b, k, p*, respectively; whereas ב, כ, פ WITHOUT a dot, are soft: *v, kh* (as *ch* in the Scottish word *loch*), *f*, respectively.

Five letters when used at the end of words assume a special final form. They are sometimes known as *FINAL LETTERS*.

Regular Form		Final Form	
Printed	Written	Printed	Written
כ	כּ	ך	ךּ
מ	מ	ם	םּ
נ	נ	ן	ןּ
פ	פ	ף	ףּ
צ	צ	ץ	ץּ

Hebrew is read and written from right to left.

3. The Vowels

Originally the Hebrew script had consonants only. The vowels were added about the ninth century A.D. The recording will help you to pronounce them correctly. Here is a list of the vowels and their names:

(י)	קֶמֶץ גָּדוֹל
(י)	צִירָה
(י.)	חִירִיק גָּדוֹל
(ו)	חֹלָם
(ו)	שׁוּרוֹק
(י)	פֶּתַח
(י)	סְגוּל
(י)	חִירִיק קָטָן
(י)	קֶמֶץ קָטָן
(ו)	קִבוּץ
(י)	חֲטָף פֶּתַח
(י)	חֲטָף קֶמֶץ
(ו)	חֲטָף סְגוּל
(י)	שׁוּא נָע
(י)	שׁוּא נָח

It is difficult for a beginner to know which ך is pronounced as *o*. There are fortunately very few of these in the Hebrew language. Note especially כָּל (*kol*) *all*; תַּכְנִית (*tokhnit*) *programme*; and חֻכְמָה (*khokhma*) *wisdom*. The others are usually pronounced as *a* in *cat*.

Generally, Hebrew print is unvocalised. Vowels are used only in the Hebrew Bible, prayer books, poetry and beginner's textbooks.

4. General Observations

Most Hebrew words have their stress on the last syllable. In a few nouns it is on the syllable before last.

There are no separate words consisting of one single letter. Such letters are used as prefixes i.e. written together with the following word. The most common letters are:

(a) בְּ- in, with, at, by	(d) מִן- , מֵ- from
בִּי- , בִּי- in the, with the, at the	(e) וְ- , וּ- , וַ- and
(b) כִּי- like	(f) הֵן- , הֵן- , הֵן- the
כִּי- , כִּי- like the	(g) שֶׁ- who, which, that
(c) לְ- to, for	(h) הֲ- (introducing a question, interrogative statement)
לְ- , לְ- to the, for the	

5. Abbreviations

Abbreviations of words are indicated by an apostrophe after the last letter. Here are a few examples: 'גב' for גַּבְרַת *Miss, Mrs.*; 'ל"י for לִיְרֵה יִשְׂרָאֵלִית *an Israeli pound (IL)*; 'א"י for אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל *the land of Israel*.

Punctuation

The signs are the same as in English.

6. The Definite Article

The definite article in Hebrew, corresponding to the English *the*, usually takes the prefix ה, and is prefixed to the word which it defines. The consonant following the article is doubled in pronunciation, i. e. takes a dot known as a DAGESH.

Nouns with the Definite Article

הַמּוֹרֶה	<i>the teacher</i>
הַתּוֹלֵד	<i>the pupil</i>
הַשָּׁעוֹר	<i>the lesson</i>
הַבַּיִת	<i>the house</i>
הַדְּרָכּוֹנִים	<i>the passports</i>
הַתְּמוּנָה	<i>the picture</i>
הַשָּׁעוֹת	<i>the hours</i>

Before the letters א, ע, ר the article is vocalized with *Qamats* (ָ). There is no doubling of the consonant following the article, and it has therefore NO DAGESH.

Here are some examples:

הָאִישׁ	<i>the man</i>
הָאֲדוֹן	<i>the lord, Mr.</i>
הָעִיר	<i>the town</i>
הָרֶחוֹב	<i>the street</i>
הָעֵט	<i>the pen</i>

The gutturals א, ח, ה, ע and the ר do not admit a DAGESH, i. e. they are never doubled in pronunciation. This fact causes ה to change to ה before א, ע, ר. Nevertheless, ה remains unchanged before ה, ח, e. g.

הַהוֹרִים	<i>the parents</i>
הַחֹדֶשׁ	<i>the month</i>
הַחֲלֹם	<i>the dream</i>

Before a noun beginning with א, ה, ע the article takes the form הַ:

הַהָרִים	<i>the mountains</i>
הַעֲשִׂיר	<i>the rich man</i>
הַחֶבֶר	<i>the friend</i>
הַחֵלֶב	<i>the milk</i>

The article is הַ also before הַחֲדָשִׁים *the months*.

Note carefully the following: אֶרֶץ *land*, but הָאֶרֶץ *the land*.

7. The Adjective

In Hebrew the adjective follows the noun, and agrees with it in gender and number:

תּוֹלֵד טוֹב	<i>a good pupil</i>
תּוֹלֵדָה טוֹבָה	<i>a good pupil (f.)</i>
תּוֹלְדִים טוֹבִים	<i>good pupils</i>
תּוֹלְדוֹת טוֹבוֹת	<i>good pupils (f.)</i>

The adjective invariably has יָם for the masculine plural, and יוֹת for the feminine plural. Even when the noun has an irregular ending in the plural, the adjective following it adheres to its own rules: נָשִׁים טוֹבוֹת *good women* (not נָשִׁים טוֹבִים); similarly the plural of יָפֵה *a beautiful street* is רְחוֹבוֹת יָפוֹת (not רְחוֹבוֹת יָפִים).

The Hebrew for *the good man* is הָאִישׁ הַטוֹב; for *the clever teacher* is הַמּוֹרֶה הַחָכָם. But הָאִישׁ הַטוֹב means *the man is good*; הַמּוֹרֶה הַחָכָם means *the teacher is clever*. הָאִישׁ הַטוֹב literally means *the man, the good (one)*; הַמּוֹרֶה הַחָכָם *the teacher, the clever (one)*. Similarly, הָאֲנָשִׁים הַטוֹבִים *the good men*; הָאִשָּׁה הַטוֹבָה *the good wife*; הַנָּשִׁים הַטוֹבוֹת *the good women*.

The feminine ending of an adjective is, as stated before, generally יָה: e. g. טוֹבָה, feminine *good*; רָעָה, feminine *bad*; יָפֵה, feminine *beautiful*.

But adjectives ending in **י** have a feminine termination **יית**, e.g., **עברי** feminine **עברית** *Jew*; **יהודי** feminine **יהודית** *Jewish*; **נוצרי** feminine **נוצרית** *Christian*; **טבעי**, feminine **טבעית** *natural*. Many of these adjectives ending in **י** can also be used as nouns. Thus: **יהודי** may mean *a Jew* as well as *Jewish*; **אנגלי** *an Englishman* as well as *English*. But note that when used as a noun, the usual feminine termination **ת** is used to denote the feminine. So *Jewess* is **יהודייה** not **יהודית**.

8. Comparative and Superlative of Adjectives

a) The comparative degree is expressed by the prefix preposition **מ** (or **מן**) following the adjective, e. g., **חכם מבנו** *wiser than his son*; **גדול מאחותו** *he is older (lit. bigger) than his sister*.

The independent comparative is expressed by the addition of the word **יותר** *more* to the adjective, e. g.

הוא יותר חזק	he is stronger
זה יותר טוב	this is better
יותר קטן	smaller, younger

יותר may follow the adjective as well as precede it: **זה טבעי יותר** or **יותר טבעי** *this is more natural*; **זה קשה יותר** or **יותר קשה** *harder, more difficult*.

b) The superlative degree is expressed in various ways, but only those forms of the superlative which are most common in colloquial modern Hebrew are given here:

הגדול ביותר *the greatest, the biggest*; **החשוב ביותר** *the most important*. **ביותר** ALWAYS follows the adjective with the article.

Examples:

היא הגדולה ביותר במשפחתנו	She is the eldest in our family.
מי הקטן ביותר?	Who is the youngest (lit. smallest)?

Two other forms can be used as alternatives, especially in spoken Hebrew: the adjective without the article preceded by **הכי** or **היותר**. Thus:

הכי גדול, היותר גדול	the greatest, the biggest
האיש היותר טוב	the best man
הדבר הכי קשה	the most difficult thing

9. Genders

There are two genders: masculine and feminine.

Feminine nouns usually end in **ה** or **ת**.

מתנה *gift*; **תמונה** *picture*; **דלת** *door*; **חנות** *shop*; **מעלית** *lift, elevator*

Exceptions:

בית *house*; **שרות** *service* and **לילה** *night*

The following classes of nouns are feminine without having feminine endings:

(a) Words denoting females; **אם** *mother*

(b) Names of towns and countries, including the words **עיר** *town* and **ארץ** *land, country*: **ירושלים יפה** *Jerusalem is beautiful*; **תל-אביב** *Tel-Aviv*; **ארץ** *land, country*: **ירושלים יפה** *Jerusalem is beautiful*; **לונדון** *London*; **פריס** *Paris*; **מצרים** *Egypt*; **ספרד** *Spain*; **היפה** *Haifa*; **יוון** *Greece*, are all feminine.

(c) Double parts of the body: **יד** *hand*; **רגל** *foot*; **עין** *eye*. Exceptions: **לשון** *tongue* and **בטן** *stomach* are also feminine.

(d) The following commonly used nouns are also feminine:

אבן	stone	מכנסים	trousers
אש	fire	סכין	knife
דיו	ink	פעם	once
דרך	way	צפור	bird
מחט	needle	רוח	wind

10. Numbers

Hebrew has three numbers: Singular, Plural and Dual.

Masculine nouns and adjectives usually form the plural by adding **ים**.

Feminine nouns usually form the plural by adding **ות**.

Masculine Nouns		Feminine Nouns	
song	שירים, שיר	gift	מתנות, מתנה
book	ספרים, ספר	dress	שמלות, שמלה
boy	ילדים, ילד	map	מפות, מפה
friend (m.)	חברים, חבר	friend (f.)	חברות, חברה
kibbutz	קבוצים, קבוץ	restaurant	מסעדות, מסעדה
immigrant (m.)	עולים, עולה	immigrant (f.)	עולות, עולה

11. Some common irregular plurals

Masculine Nouns		Feminine Nouns	
man	אֲנָשִׁים, אִישׁ	woman	נָשִׁים, אִשָּׁה
father	אָבוֹת, אָב	sister	אָחיות, אחות
house	בָּתִּים, בֵּית	daughter	בָּנוֹת, בַּת
day	יָמִים, יוֹם	mother	אֲמָהוֹת, אִם
fruit	פְּרוֹת, פֶּרִי	shop	תַּנּוּיֹת, תַּנוּיָה
month	חֳדָשִׁים, חֹדֶשׁ	egg	בִּיצִים, בִּיצָה
voice	קוֹלוֹת, קוֹל	word	מִלִּים, מִלָּה
drink	מִשְׁקָאוֹת, מִשְׁקָה	year	שָׁנִים, שָׁנָה
hotel	בֵּתֵי מַלּוֹן, בֵּית מַלּוֹן	sample, model	דִּגְמָאוֹת, דִּגְמָה
synagogue	בֵּתֵי כְּנֶסֶת, בֵּית כְּנֶסֶת	land, country	אֲרָצוֹת, אֶרֶץ
view	מִרְאאוֹת, מִרְאָה	city	עָרִים, עִיר
chair	כִּסְאוֹת, כִּסֵּא	girl	יְלָדוֹת, יְלָדָה
place	מְקוֹמוֹת, מְקוֹם	bird	צִפּוֹרִים, צִפּוֹר
window	חַלּוֹנוֹת, חִלּוֹן	stone	אֲבָנִים, אֶבֶן
night	לַיְלוֹת, לַיְלָה	knife	סִכְנִים, סִכֵּן
name	שְׁמוֹת, שֵׁם	once	פְּעָמִים, פַּעַם
table	שְׁלֻחָנוֹת, שְׁלֻחָן	way	דְּרָכִים, דֶּרֶךְ
book	סִפְרִים, סֵפֶר	lady	גְּבוּרוֹת, גְּבוֹרָה
wine	יַיִנוֹת, יַיִן		
apple	תַּפּוּחִים, תַּפּוּחַ		
man	גְּבוּרִים, גִּבּוֹר		
week	שָׁבוּעוֹת, שָׁבוּעַ		
colour	צְבָעִים, צֶבַע		

12. Some nouns appear only in the plural or dual form although they denote single objects. The adjectives used with the nouns will also appear in the plural.

water מֵיִם; good water מֵיִם טוֹבִים; sky שָׁמַיִם; mercy רַחֲמִים; God אֱלֹהִים; marriage נִשְׁוּאִים; face פָּנִים.

13. The Dual Number of Nouns

Besides the singular and the plural numbers of the noun, Hebrew also has a dual number, i. e., a certain peculiarity in the form of a noun to

indicate TWO, A PAIR; when a noun terminates in יָיִם it has the dual form, as appears clearly in the cardinal numbers שְׁנַיִם two (m.), and שְׁתַּיִם two (f.). The dual is used to denote a natural pair, e. g.,

יָד	hand	יָדַיִם	hands
רֶגֶל	leg, foot	רֶגְלַיִם	legs, feet
אָזֶן	ear	אָזְנַיִם	ears
שִׁפָּה	lip	שִׁפְתַּיִם	lips
עֵין	eye	עֵינַיִם	eyes
שֵׁן	tooth	שְׁנַיִם	teeth

Nouns of this category are feminine, so יָד אַחַת one hand (not יָד אֶחָד); עֵין טוֹבָה a good eye; עֵינַיִם יְפֹת beautiful eyes.

It should be clearly understood that the dual of these nouns only signifies that the parts of the body are always in pairs. Thus, רֶגְלַיִם for instance, does not mean two legs, but legs; for two legs we must say שְׁתֵּי רֶגְלַיִם. Actually, then, the plural of רֶגֶל is רֶגְלַיִם; likewise, the plural of עֵין is עֵינַיִם, and so on:

שְׁתֵּי עֵינַיִם	two eyes
אַרְבַּע רֶגְלַיִם	four legs
עָשָׂר יָדַיִם	ten hands
שְׁנַיִם לְבָנוֹת	white teeth

The dual is also used to denote an object consisting of two equal parts, e.g., מְשַׁקְּפִים (m.) spectacles, eye glasses; מְכַנְסִים (m.) trousers; מְסַפְּרִים scissors; נַעֲלִים (f.) shoes and גִּרְבָּיִם (m.) socks, stockings.

Some nouns, especially those of time, may take a dual form, which signifies two, without the addition of a numeral:

שְׁנֵי יָמִים	two days (also יְוֹמִים)
שְׁתֵּי פַעַמִּים	twice (also פַּעַמִּים)
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת	fortnight, two weeks (also שָׁבוּעִים)
שְׁתֵּי שָׁנִים	two years (also שָׁנִים)

A few nouns have a seemingly dual form, but it has really no connection with the dual construction: מֵיִם water; שָׁמַיִם heaven; יְרוּשָׁלַיִם Jerusalem. The stress is always placed on the first syllable of the ending יָיִם, e. g.

יְרוּשָׁלַיִם, מֵיִם, יוֹמַיִם, יָדַיִם

14. Numerals

All numbers, except the TENS, HUNDREDS and THOUSANDS have separate forms for counting masculine and feminine nouns, e. g., שלשה אנשים; three men, שלש נשים; three women.

Cardinal numbers	used with masculine nouns	used with feminine nouns
1	אֶחָד	אַחַת
2	שְׁנַיִם, שְׁנֵי	שְׁתֵּי, שְׁתֵּי
3	שְׁלֹשָׁה	שְׁלוֹשׁ
4	אַרְבָּעָה	אַרְבַּע
5	חֲמִשָּׁה	חֲמֵשׁ
6	שֵׁשׁ	שֵׁשׁ
7	שִׁבְעָה	שִׁבַּע
8	שְׁמוֹנָה	שְׁמוֹנֶה
9	תִּשְׁעָה	תִּשְׁעֵה
10	עֶשְׂרֵה	עֶשְׂרִי
11	אַחַד עָשָׂר	אַחַת עָשָׂר
12	שְׁנַיִם עָשָׂר	שְׁתֵּי עָשָׂר
13	שְׁלֹשָׁה עָשָׂר	שְׁלוֹשׁ עָשָׂר
14	אַרְבָּעָה עָשָׂר	אַרְבַּע עָשָׂר
15	חֲמִשָּׁה עָשָׂר	חֲמֵשׁ עָשָׂר
16	שֵׁשׁ עָשָׂר	שֵׁשׁ עָשָׂר
17	שִׁבְעָה עָשָׂר	שִׁבַּע עָשָׂר
18	שְׁמוֹנָה עָשָׂר	שְׁמוֹנֶה עָשָׂר
19	תִּשְׁעָה עָשָׂר	תִּשְׁעֵה עָשָׂר
20	עֶשְׂרִים	עֶשְׂרִים
21	עֶשְׂרִים וְאַחַד	עֶשְׂרִים וְאַחַת
30	שְׁלֹשִׁים	שְׁלֹשִׁים
34	שְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה	שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע
40	אַרְבָּעִים	אַרְבָּעִים
50	חֲמִשִּׁים	חֲמִשִּׁים
60	שִׁשִּׁים	שִׁשִּׁים

70	שִׁבְעִים	שִׁבְעִים
80	שְׁמוֹנִים	שְׁמוֹנִים
90	תִּשְׁעִים	תִּשְׁעִים
100	מֵאוֹת, מֵאוֹת	מֵאוֹת, מֵאוֹת
200	מֵאוֹת, שְׁתֵּי מֵאוֹת	מֵאוֹת, שְׁתֵּי מֵאוֹת
300	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
1000	אַלְפִים, אֶלֶף	אַלְפִים, אֶלֶף
10,000	עֶשְׂרֵת אֶלְפִים	עֶשְׂרֵת אֶלְפִים
1,000,000	מִלְיוֹן	מִלְיוֹן

All numbers precede the noun except *one*, *אחת*, *אחד*. Also, the numbers agree in gender with the noun.

one boy	יֶלֶד אֶחָד
two boys	שְׁנֵי יְלָדִים
ten boys	עֶשְׂרֵה יְלָדִים
forty two boys	אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים
one gift	מִתְּנָה אַחַת
two gifts	שְׁתֵּי מִתְּנֹת
ten gifts	עֶשְׂרֵה מִתְּנֹת
twenty-five gifts	עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ מִתְּנֹת

With numbers above *ten*, the noun may be in the singular, *twenty days* עֶשְׂרִים יוֹם.

Two is שְׁתֵּי, שְׁנַיִם when used purely for counting, and שְׁתֵּי, שְׁנֵי when followed by a noun. שְׁתֵּי יְלָדוֹת *two girls*; שְׁנֵי אַנְשִׁים *two men*.

The masculine numbers *three* to *ten*, have a special construct form when the noun has the definite article *the* ה־.

five books but חֲמִשָּׁת הַסְּפָרִים *the five books*. These forms are:

עֶשְׂרֵת, תִּשְׁעֵת, שְׁמוֹנֵת, שִׁבְעֵת, שֵׁשֶׁת, חֲמִשָּׁת, אַרְבַּעַת, שְׁלֹשֶׁת

These forms are also used before *thousands*, אַרְבַּעַת אֶלְפִים *four thousand*.

Ordinal Numbers:

The ordinal numbers, except *first* ראשון and *second* שני are formed from the cardinal numbers after the pattern: X־XX־:

עשירי, שמיני, שביעי, ששי, חמשי, רביעי, שלישי

The corresponding feminine numerals are: ראשונה, שנייה, שלישית, רביעית, etc.

Fractions:

half חצי; third שליש; fourth רביע. For the other fractions, the feminine forms are used: ששית etc.

15. Age

Age is expressed by the use of בן son for males and בת daughter for females.

בן כמה שנים אתה?	How old are you (m.)? (Lit: the son of how many years are you?)
אני בן עשרים (שנה)	I am twenty years old.
בת כמה (שנים) את?	How old are you (f.)?
אני בת שלשים (שנה)	I am thirty years old.

16. Days of the Week

The days of the week have no names, but are indicated by number:

Sunday	יום א', יום ראשון
Monday	יום ב', יום שני
Tuesday	יום ג', יום שלישי
Wednesday	יום ד', יום רביעי
Thursday	יום ה', יום חמישי
Friday	יום ו', יום ששי
Saturday, Sabbath	שבת

The preposition ב is used to indicate on:

I am going to the cinema on Sunday. אני הולך לקולנוע ביום ראשון

17. Names of the Months

תשרי, חשוון, כסלו, טבת, שבט, אדר
ניסן, אייר, סיון, תמוז, אב, אלול

The first month תשרי usually corresponds to September-October; the seventh month ניסן usually corresponds to March-April.

The English months are transcribed into Hebrew as follows:

ינואר, פברואר, מרץ, אפריל, מאי, יוני, יולי
אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר, נובמבר, דצמבר

18. The Festivals and Holidays

Rosh Hashanah	New Year (The Head of the Year.)	ראש השנה
Yom Kippur	Day of Atonement	יום כפור
Succot	Festival of Tabernacles	חג הסוכות
Simhat Torah	Rejoicing of the Law	שמחת תורה
Hamukkah	Festival of Lights	חג החנוכה
Purim	Festival of Lots	חג פורים
Pesach	Passover	פסח
Yom Haazmaout	Independence Day	יום העצמאות
Shavuot	Festival of Weeks	חג השבועות
Tisha B'Av	The Ninth of Av Fast	תשעה באב

19. The Construct State

In English one can say either (1) the house of the man or (2) the man's house. The Hebrew equivalents are (1) הבית של האיש and (2) בית האיש. In Hebrew the definite article is added to the second noun, NOT to the first; e. g., בית האיש, but NEVER האיש or הבית האיש; the first noun, בית, is defined by the second, האיש with which it is closely connected. It is a general rule in Hebrew that the genitive relation is shown by a close connection between two nouns; the first of these is said to be in the construct state. A noun in the construct state cannot take the article.

Nouns in the construct state often undergo some change, e. g. בית changes to בית in the construct state; דבר word, thing becomes דבר in the construct state.

Instead of the construct state, which is idiomatically most important in Hebrew, the genitive relation may also be expressed by the particle של, of, e. g. מורה הילד של המורה the teacher of the child, instead of הילד; מספר הבית של המספר the number of the house, instead of הבית. In spoken Hebrew של is frequently used instead of the construct state. The following is a list of commonly used nouns in the construct state:

בֵּית	house	בֵּית הָאִישׁ	the house of the man
דָּבָר	word	דְּבַר הַמֶּלֶךְ	the king's word
יָד	hand	יַד הַיֶּלֶד	the boy's hand
שָׁלוֹם	peace	שָׁלוֹם הָעִיר	the peace of the city
עֶתוֹן	newspaper	עֶתוֹן עָרֵב	an evening newspaper
תְּמוּנָה	picture	תְּמוּנַת הָאֵם	the picture of the mother
מִתְּנָה	gift	מִתְּנַת הַדּוֹד	the uncle's gift
אִשָּׁה	wife, woman	אִשְׁת הַמּוֹרֶה	the teacher's wife
שָׁפָה	lip, shore	שֵׁפַת הַיָּם	the shore of the sea
מִשְׁפָּחָה	family	מִשְׁפַּחַת דּוֹדִי	the family of my uncle
אָחוֹת	sister	אָחוֹת הַחֵבֶר	the sister of the friend

Plural Nouns

שִׁירִים	songs	שִׁירֵי הָאָרֶץ	the songs of the land
דְּרֻכּוֹנִים	passports	דְּרֻכּוֹנֵי הַמִּשְׁפָּחָה	the passports of the family
תְּמוּנוֹת	pictures	תְּמוּנוֹת הַחֵבֶר	the pictures of the friend
יָדִים	hands	יְדֵי הָאֵם	the hands of the mother
יָמִים	days	יְמֵי הַשָּׁבֹועַ	the days of the week
בָּנוֹת	daughters	בָּנוֹת הָעִיר	the daughters of the city
מִשְׁפָּחוֹת	families	מִשְׁפָּחוֹת הָרְחוֹב	the families of the street

20. Pronouns

Personal Pronouns

Hebrew has two sets of pronouns: independent pronouns which are used as the subject of the sentence or verb such as *אֲנִי כוֹתֵב* *I write*, *אֲנַחְנוּ אָכְלִנוּ* *we ate* and the suffix pronouns which are used when the pronouns are dependent on (a) a noun *קוֹלְךָ* *your voice*, (b) a verb *רָאִיתִיךָ* *I saw you* or (c) a preposition *עִמָּנוּ* *with us*. The suffix pronouns appear in two different forms: (a) with nouns in the singular, verbs and most prepositions and (b) with nouns in the plural and some prepositions (see Sections 80–90).

Independent Pronouns

I	אֲנִי
you (m.)	אַתָּה
you (f.)	אַתְּ
he, it (m.)	הוא
she, it (f.)	היא
we	אֲנַחְנוּ
you (m.p.)	אַתֶּם
you (f.p.)	אַתֶּן
they (m.)	הֵם
they (f.)	הֵן

Suffix Pronouns

with singular	with plural	
־י	־י	me, my
־ךָ	־יָךְ	you, your (m.)
־ךָ	־יָךְ	you, your (f.)
־וֹ	־יוֹ	him, his
־הָ	־יהָ	her, her
־נוֹ	־ינוֹ	us, our
־כֶּם	־יָכֶם	you, your (m.)
־כֶּן	־יָכֶן	you, your (f.)
־ם	־יהֶם	them, their (m)
־וֹ	־יהֶן	them, their (f.)

Thus, from *שִׁיר* *song* we can form *שִׁירִנוּ* *our song*; *שִׁירֵינוּ* *our songs*; *שִׁירְכֶם* *your (m.p.) song* and *שִׁירֶיךָ* *her songs*. Similarly from *עִמָּנוּ* *with us* and so forth. (See Section 85). The suffix pronouns used with verbs often undergo some changes. It would be beyond the scope of this supplement to explain these changes. In spoken Hebrew and narrative writing it is common to use the alternative forms *אֹתְךָ*, *אֹתִי* etc. (See Section 80): *רָאִיתִי אֹתְךָ* *I saw you* for *רָאִיתִיךָ*.

The suffix pronouns are used with singular nouns to show possession of a singular noun and with plural nouns to show possession of plural nouns. The plural always has a YOD (י) in the last syllable.

Example of suffix pronouns used with masculine nouns:

Song שִׁיר	Songs שִׁירִים
my song	שִׁירִי
your (m.) song	שִׁירְךָ
your (f.) song	שִׁירֶיךָ
his song	שִׁירֵיו
my songs	שִׁירֵינוּ
your (m.) songs	שִׁירֵיכֶם
your (f.) songs	שִׁירֵיכֶן
his songs	שִׁירֵיהֶן

<i>her song</i>	שִׁירָהּ	<i>her songs</i>	שִׁירֶיהָ
<i>our song</i>	שִׁירֵנוּ	<i>our songs</i>	שִׁירֵינוּ
<i>your (m.p.) song</i>	שִׁירְכֶם	<i>your (m.p.) songs</i>	שִׁירֵיכֶם
<i>your (f.p.) song</i>	שִׁירְכֶן	<i>your (f.p.) songs</i>	שִׁירֵיכֶן
<i>their (m.) song</i>	שִׁירָם	<i>their (m.) songs</i>	שִׁירֵיהֶם
<i>their (f.) song</i>	שִׁירָן	<i>their (f.) songs</i>	שִׁירֵיהֶן

The suffix pronouns do not change although most nouns change their vowels when the suffix pronouns are attached. These changes are complicated and cannot be discussed here. It is therefore of the utmost importance that you learn them well. When in difficulty it is best to consult a good dictionary. The important thing is to recognize the suffix and the noun.

21. Example of suffix pronouns used with feminine nouns ending in הָ.
Note that the הָ is changed to ת־ before the suffix pronouns are attached.

תמונה Picture			
<i>my picture</i>	תְּמוּנָתִי	<i>our picture</i>	תְּמוּנָתֵנוּ
<i>your (m.) picture</i>	תְּמוּנָתְךָ	<i>your (m.p.) picture</i>	תְּמוּנָתְכֶם
<i>your (f.) picture</i>	תְּמוּנָתְךָ	<i>your (f.p.) picture</i>	תְּמוּנָתְכֶן
<i>his picture</i>	תְּמוּנָתוֹ	<i>their (m.) picture</i>	תְּמוּנָתָם
<i>her picture</i>	תְּמוּנָתָהּ	<i>their (f.) picture</i>	תְּמוּנָתָן

תמונות Pictures			
<i>my pictures</i>	תְּמוּנֹתַי	<i>our pictures</i>	תְּמוּנֹתֵינוּ
<i>your (m.) pictures</i>	תְּמוּנֹתֶיךָ	<i>your (m.p.) pictures</i>	תְּמוּנֹתֵיכֶם
<i>your (f.) pictures</i>	תְּמוּנֹתֶיךָ	<i>your (f.p.) pictures</i>	תְּמוּנֹתֵיכֶן
<i>his pictures</i>	תְּמוּנֹתָיו	<i>their (m.) pictures</i>	תְּמוּנֹתֵיהֶם
<i>her pictures</i>	תְּמוּנֹתֶיהָ	<i>their (f.) pictures</i>	תְּמוּנֹתֵיהֶן

22. Pronoun Suffixes Attached to Some Frequently Used Nouns

Singular nouns

בֶּן, son	בְּנִי, בְּנֶךָ, בְּנֵךְ, בְּנוֹ, בְּנָה
	בְּנֵינוּ, בְּנֵיכֶם, בְּנֵיכֶן, בְּנֵיהֶם, בְּנֵיהֶן

Similarly,	
שֵׁם, name	שְׁמִי, שְׁמֶךָ, שְׁמֶךָ, etc.

אָב, father	אָבִי, אָבִיךָ, אָבִיךָ, אָבִיו, אָבִיהָ
	אָבֵינוּ, אָבֵיכֶם, אָבֵיכֶן, אָבֵיהֶם, אָבֵיהֶן

Similarly,	
אָח, brother	אָחִי, אָחִיךָ, אָחִיךָ, etc.

בַּת, daughter	בְּתִילִי, בְּתִילֶךָ, בְּתִילֶךָ, בְּתִילָה, בְּתִילָהּ
	בְּתִילֵנוּ, בְּתִילֵכֶם, בְּתִילֵכֶן, בְּתִילֵיהֶם, בְּתִילֵיהֶן

בֵּית, house	בֵּיתִי, בֵּיתְךָ, בֵּיתְךָ, בֵּיתוֹ, בֵּיתָהּ
	בֵּיתֵנוּ, בֵּיתֵיכֶם, בֵּיתֵיכֶן, בֵּיתֵיהֶם, בֵּיתֵיהֶן

סֵפֶר, book	סֵפֶרִי, סֵפֶרְךָ, סֵפֶרְךָ, סֵפֶרוֹ, סֵפֶרָהּ
	סֵפֶרֵנוּ, סֵפֶרֵכֶם, סֵפֶרֵכֶן, סֵפֶרֵיהֶם, סֵפֶרֵיהֶן

אִשָּׁה, woman, wife	אִשְׁתִּי, אִשְׁתְּךָ, אִשְׁתְּךָ, אִשְׁתּוֹ, אִשְׁתָּהּ
	אִשְׁתֵּנוּ, אִשְׁתֵּיכֶם, אִשְׁתֵּיכֶן, אִשְׁתֵּיהֶם, אִשְׁתֵּיהֶן

שִׁפָּה, lip, language	שִׁפְתִּי, שִׁפְתְּךָ, שִׁפְתְּךָ, שִׁפְתּוֹ, שִׁפְתָּהּ
	שִׁפְתֵנוּ, שִׁפְתֵיכֶם, שִׁפְתֵיכֶן, שִׁפְתֵיהֶם, שִׁפְתֵיהֶן

Plural nouns

אֲנָשִׁים men	אֲנָשִׁי, אֲנָשֶׁיךָ, אֲנָשֶׁיךָ, אֲנָשָׁיו, אֲנָשֵׁיהָ
	אֲנָשֵׁינוּ, אֲנָשֵׁיכֶם, אֲנָשֵׁיכֶן, אֲנָשֵׁיהֶם, אֲנָשֵׁיהֶן

בָּנוֹת daughters	בָּנוֹתִי, בָּנוֹתֶיךָ, בָּנוֹתֶיךָ, בָּנוֹתָיו, בָּנוֹתֶיהָ
	בָּנוֹתֵנוּ, בָּנוֹתֵיכֶם, בָּנוֹתֵיכֶן, בָּנוֹתֵיהֶם, בָּנוֹתֵיהֶן

יָדִים hands	יָדִי, יָדֶיךָ, יָדֶיךָ, יָדָיו, יָדֶיהָ
	יָדֵינוּ, יָדֵיכֶם, יָדֵיכֶן, יָדֵיהֶם, יָדֵיהֶן

יָמִים days	יָמִי, יָמֶיךָ, יָמֶיךָ, יָמָיו, יָמֶיהָ
	יָמֵינוּ, יָמֵיכֶם, יָמֵיכֶן, יָמֵיהֶם, יָמֵיהֶן

23. Demonstratives

The demonstrative pronoun or adjective must agree in number and gender with the noun:

(a) <i>this (m.)</i>	זה, הַזֶּה	<i>this man</i>	אִישׁ זֶה or	הָאִישׁ הַזֶּה
<i>this (f.)</i>	זוֹ, הַזֹּאת	<i>this woman</i>	אִשָּׁה זוֹ or	הָאִשָּׁה הַזֹּאת
<i>these (m.f.)</i>	אֵלֶּה, הָאֵלֶּה	<i>these men</i>	אֲנָשִׁים אֵלֶּה or	הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
		<i>these girls</i>	יְלָדוֹת אֵלֶּה or	הַיְלָדוֹת הָאֵלֶּה

(b) <i>this is the man</i>	זֶה הָאִישׁ	<i>those are the men</i>	אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים
<i>this is the woman</i>	זֹאת הָאִשָּׁה	<i>those are the girls</i>	אֵלֶּה הַיְלָדוֹת

(c) <i>that (m.)</i>	הַהוּא	<i>that man</i>	הָאִישׁ הַהוּא
<i>that (f.)</i>	הַהִיא	<i>that girl</i>	הַיְלָדָה הַהִיא
<i>those (m.p.)</i>	הֵהֶם	<i>those men</i>	הָאֲנָשִׁים הֵהֶם
<i>those (f.p.)</i>	הֵנָּה	<i>those girls</i>	הַיְלָדוֹת הֵנָּה

(d) The forms אוֹתוֹ, אוֹתָהּ, אוֹתָם, אוֹתָן may precede the noun, with the definite article, meaning *the same*: אוֹתוֹ הָאִישׁ *the same man*; אוֹתָם הַיָּמִים *those days*. When these forms precede the noun but without the definite article, they also mean *that*: אוֹתוֹ אִישׁ *that man*; אוֹתָהּ חֲבֵרָה *that friend*.

24. Interrogative Pronouns and Adverbs

מי *who?*; לְמִי *to whom?*, מֵהָ *whose?*; מַה, מָה *what?*; אֵיזוֹ (m.), אֵיזוֹ (f.) *which?*; כַּמָּה *how many?* *how much?*; אֵיךְ *how?*; מָדוּעַ *why?*; מָתַי *when?*; מַהֲמָה *how long?*; מֵאֵינָן *from where?*; מֵאֵינָן *where?*; אֵיפֹה *where to?*; לְאֵן *how long?*

Note the difference:

(a) מי *who?* and אֲשֶׁר *who* (relative pronoun)

מָתַי *when?* and כַּאֲשֶׁר *when* (relative adverb)

(b) אֵיךְ *how?* but מַה *how* in exclamations

אֵיךְ אַתָּה כוֹתֵב? *how do you write?*

but מַה יָּפֶה הַיּוֹם! *how beautiful it is today!*

כַּמָּה טוֹב! *how good it is!*

(c) אֵיזוֹ *which?* but also אֵיזוֹ *what a* in exclamations

אֵיזוֹ חֲדָר אַתָּה רוֹצֶה? *which room do you want?*

but אֵיזוֹ יוֹם! *what a day!*

25. Some Miscellaneous Pronouns and Adverbs

מִשְׁחָו *somebody, someone*; מְשֶׁהוּ, מְשֶׁהוּ *something*; לְפַעְמַיִם *sometimes*;

זְמַן *some time, a while*

כָּל *all, every, each*

כָּל אִישׁ *each man*; כָּל הַיּוֹם *all the day*; כָּל הָאֲנָשִׁים *all the men*; כָּל אֶחָד *each one, each person*.

Note also:

אֶחָדִים *a few (m.)*; אֶחָדוֹת *a few (f.)*; כַּמָּה *a few (m. and f.)*

אֲנָשִׁים אֶחָדִים *a few men*

תַּמְנוּת אֶחָדוֹת *a few pictures*

כַּמָּה דְּבָרִים *a few things*

בְּעַצְמִי, בְּעַצְמָהּ *myself, yourself etc.*

לְבַדִּי, לְבַדָּהּ *by myself, by yourself etc. i.e. alone*

כִּתְבְּתִי וְאֵת בְּעַצְמִי *I wrote this myself.*

26. Some Negative Pronouns and Adverbs

The following words are negatives only when used in negative sentences.

These words are:

מֵעוֹלָם, לְעוֹלָם, אֵף *never, not*; שׁוֹם, אֵין, דְּבָר, כָּלֹם, בְּשׁוּם מְקוֹם, בְּשׁוּם מְקוֹם, אִישׁ

Examples

הָאִישׁ הַלֵּךְ *the man went* but לֹא *nobody went*

לֹא קָרָא שׁוֹם דְּבָר *Nothing happened.*

אֵין אֶחָד לֹא דִבֶּר *No one spoke.*

לֹא אָמַר דְּבָר *He said nothing.*

לֹא הָיָה בְּשׁוּם מְקוֹם *He was nowhere.*

לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ אֵף פַּעַם *I have never seen him.*

לְעוֹלָם לֹא אֵסַע לְפָרִיס *I shall never travel to Paris. (used with future tenses)*

מֵעוֹלָם לֹא הָיִיתִי בְּלונְדוֹן *I have never been in London. (used with past tenses)*

27. The Relative Pronoun

You may always use either אֲשֶׁר or the prefix שֶׁ for the English *who*, *which*, *that*.

הָאִישׁ אֲשֶׁר (שֶׁ)רָאָה אֶת חֲבֵרִי אֶתְמַל הוּא אָחִי.

The man who saw my friend yesterday is my brother.

זֶה הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָנִיתִי (שֶׁ)קָּנִיתִי *This is the book which you bought. (or שֶׁקָּנִיתִי)*

28 The Verb

Almost all Hebrew verbs have three root letters: **אָכַל** *eat*; **יָשַׁב** *sit*; **קָם** *get up*, etc.

Hebrew has three tenses: Past, Present and Future. It also has an Imperative and an Infinitive.

The number and gender in the Past are indicated by suffixes.

כָּתַב *write*: **כָּתַבְתִּי** *I wrote*; **כָּתַבְנוּ** *we wrote*. The number and gender in the Future are indicated by prefixes and suffixes.

כָּתַב *write*: **אֶכְתֵּב** *I shall write*; **יִכְתֹּב** *he will write*; **יִכְתְּבוּ** *they (m.) will write*. The present tense is used with the personal pronouns.

כָּתַב *write*: **אֲנִי כוֹתֵב** *I (m.) write*, **הִיא כוֹתֶבֶת** *she writes*

In conversational Hebrew, however, the personal pronouns are also used in the past and future tenses.

שָׁמַע *hear*: **שָׁמַעְתִּי** or **אֲנִי שָׁמַעְתִּי** *I heard*

קָנָה *buy*: **יִקְנֶה** or **הוּא יִקְנֶה** *he will buy*

Note that **כָּתַבְתִּי** can mean *I wrote*, *I did write*, *I have written*, or *I had written* according to context.

THE VERB PATTERNS

29. The Qal

Function

Qal is the basic Hebrew verb pattern. It expresses the simple action or meaning of a root: **אָכַל** *eat*; **הָלַךְ** *go, walk*; **נָתַן** *give*; **עָשָׂה** *do*.

Conjugation of the verb **שָׁמַר** *guard, keep*.

Present tense: *I guard, I am guarding, I do guard etc.*

אֲנִי	שׁוֹמֵר	—	אֲנִי, אַתָּה, הוּא
אַתָּה	שׁוֹמֵרִים	—	אַתָּה, אַתָּם, הֵם
הוּא	שׁוֹמֵרֶת	—	אֲנִי, אַתָּה, הִיא
הֵם	שׁוֹמְרוֹת	—	אַתָּה, אַתָּן, הֵן

Note: The personal pronoun must ALWAYS be used when forming the present tense.

Past tense: *I guarded, I have guarded, I had guarded, etc.*

שָׁמַרְתִּי, שָׁמַרְתָּ, שָׁמַרְתָּ, שָׁמַרְתָּ, שָׁמַרְתָּ
שָׁמַרְנוּ, שָׁמַרְתֶּם, שָׁמַרְתֶּן, שָׁמַרְתֶּן, שָׁמַרְתֶּן

Future tense: *I shall guard etc.*

אֶשְׁמַר, תִּשְׁמַר, תִּשְׁמְרִי, יִשְׁמַר, יִשְׁמְרוּ
נִשְׁמַר, תִּשְׁמְרוּ, תִּשְׁמְרוּהָ, יִשְׁמְרוּ, תִּשְׁמְרוּהָ

Imperative: *Guard!* (for all genders and numbers)

שָׁמַר, שָׁמְרִי, שָׁמְרוּ, שָׁמְרוּהָ

Infinitive: *to guard* לְשָׁמַר

30. The Passive Participle

Hebrew also has a passive participle of the form פְּעוּל, i.e., a ו is inserted between the second and third root letters: **כָּתוּב** *written*, as in **הַמְּכָתֵב כָּתוּב** *the letter is written*.

Of **סָגַר**: masculine **סָגַר** *closed*; feminine, **סֻגְּרָה**; masculine plural, **סֻגְּרוּ**; feminine plural, **סֻגְּרוּ**.

הַחֲלוֹן סָגַר *The window is closed.*

הַדֶּלֶת סֻגְּרָה *The door is closed.*

הַבָּתִּים סֻגְּרוּ *The houses are closed.*

הַחֲנוּיִת סֻגְּרוּ *The shops are closed.*

31. The Niphal

Function

The Niphal functions as the passive of the Qal.

Qal	Niphal
שָׁבַר <i>he broke</i>	נִשְׁבַּר <i>he was broken</i>
שָׁמַר <i>he guarded</i>	נִשְׁמַר <i>he was guarded</i>

Some Niphal verbs have a simple active meaning when translated into English. Most common of these are:

נִשְׁאַר <i>he remained</i>	נִכְנס <i>he entered</i>
נִלָּחַם <i>he fought</i>	נִחַר <i>he was careful</i>

Structure

The main feature of the Niphal is the added נ preceding the first root letter in the past and the present. The נ is assimilated in the future and the imperative.

Model conjugation of the Niphal

imperative	future		past		present
הִשְׁמַר	נִשְׁמַר	אֶשְׁמַר	נִשְׁמַרְנָה	נִשְׁמַרְתִּי	נִשְׁמַר
הִשְׁמַרְי	תִּשְׁמַרְוּ	תִּשְׁמַר	נִשְׁמַרְתֶּם	נִשְׁמַרְתָּ	נִשְׁמַרְתָּ
הִשְׁמַרְי	תִּשְׁמַרְנָה	תִּשְׁמַרְי	נִשְׁמַרְתֶּן	נִשְׁמַרְתֶּן	נִשְׁמַרְיִם
הִשְׁמַרְנָה	יִשְׁמַרְוּ	יִשְׁמַר	נִשְׁמַרְוּ	נִשְׁמַרְוּ	נִשְׁמַרְוֹת
	תִּשְׁמַרְנָה	תִּשְׁמַר	נִשְׁמַרְוּ	נִשְׁמַרְוּ	
infinitive:	לְהִשְׁמַר				

32. The Piel

Function

The main function of the Piel is to express intensive or intentional action.

Qal	Piel
שָׁבַר <i>he broke</i>	שִׁבַּר <i>he smashed</i>
שָׁמַר <i>he guarded</i>	שִׁמַּר <i>he preserved</i>

Sometimes the intensification is barely distinguishable and the result is the introduction of a new meaning to the Qal form:

סָפַר <i>he counted</i>	סִפַּר <i>he told (recounted)</i>
לָמַד <i>he learned</i>	לִמַּד <i>he taught</i>

Some verbs appearing in the Piel have no Qal form: דִּבֶּר *he spoke*

Structure

The main feature of the Piel is the DAGESH in the second root letter.

Model conjugation

imperative	future		past		present
סִפַּר	נִסְפַּר	אֶסְפַּר	סִפַּרְנָה	סִפַּרְתִּי	מְסַפֵּר
סִפַּרְי	תִּסְפַּרְוּ	תִּסְפַּר	סִפַּרְתֶּם	סִפַּרְתָּ	מְסַפֵּרְתָּ
סִפַּרְי	תִּסְפַּרְנָה	תִּסְפַּרְי	סִפַּרְתֶּן	סִפַּרְתֶּן	מְסַפֵּרִים
סִפַּרְנָה	יִסְפַּרְוּ	יִסְפַּר	סִפַּרְוּ	סִפַּרְוּ	מְסַפֵּרֹת
	תִּסְפַּרְנָה	תִּסְפַּר	סִפַּרְוּ	סִפַּרְוּ	
infinitive:	לְסַפֵּר				

33. The Pual

Function

The main function of the Pual is to express the passive of the Piel.

Piel	Pual
הוא שָׁבַר אֶת הַחֲלוֹן <i>He broke the window.</i>	הַחֲלוֹן שִׁבַּר <i>The window was broken.</i>
הוא סָפַר סֵפֶר <i>He told a story.</i>	הַסֵּפֶר סִפַּר <i>The story was told.</i>

Structure

The main feature of the Pual is the DAGESH in the second root letter. The first root letter of the Pual is vocalized with a QUBBUS in all tenses.

Model conjugation

imperative	future		past		present
(not used)	נִסְפַּר	אֶסְפַּר	סִפַּרְנָה	סִפַּרְתִּי	מְסֻפָּר
	תִּסְפַּרְוּ	תִּסְפַּר	סִפַּרְתֶּם	סִפַּרְתָּ	מְסֻפָּרְתָּ
	תִּסְפַּרְנָה	תִּסְפַּרְי	סִפַּרְתֶּן	סִפַּרְתֶּן	מְסֻפָּרִים
	יִסְפַּרְוּ	יִסְפַּר	סִפַּרְוּ	סִפַּרְוּ	מְסֻפָּרֹת
	תִּסְפַּרְנָה	תִּסְפַּר	סִפַּרְוּ	סִפַּרְוּ	

34. The Hiphil

Function

The main function of the Hiphil is to express the CAUSATIVE action of the Qal. It indicates that the subject of the sentence is causing an object to do something or to become something.

Qal	Hiphil
הוא כָּתַב מְכַתֵּב <i>He wrote a letter.</i>	הוא הִכְתִּיב מְכַתֵּב <i>He dictated a letter. (i.e. he caused a letter to be written)</i>
הוא גָּדַל <i>He grew</i>	הוא הִגְדִּיל אֶת הַבַּיִת <i>He enlarged the house. (i.e. he caused the house to grow)</i>
הוא לָבַשׁ מְעִיל <i>He wore a coat.</i>	הוא הִלְבִּישׁ אֶת הַיֶּלֶד <i>He dressed the boy. (i.e. he caused the boy to wear something)</i>

Some Hiphil verbs have the function of a simple Qal: **הִתְחִיל** *he began*; **הֵאֱמִין** *he believed*.

Structure

The main feature of the Hiphil is the ה preceding the first root letter which is retained in the past (**הִלְבִּישׁ**) and imperative (**הִלְבֹּשׁ**) but is dropped in the present (**מְלַבֵּשׁ**) and future (**יְלַבֵּשׁ**).

Another feature of the Hiphil is the ם between the second and third root letter.

Model conjugation

imperative	future	past	present
הִלְבֹּשׁ	יְלַבֵּשׁ	הִלְבִּישׁ	מְלַבֵּשׁ
הִלְבִּישׁ	תְּלַבֵּשׁ	הִלְבַּשְׁתָּ	מְלַבֶּשֶׁת
הִלְבִּישׁוּ	תְּלַבְּשׁוּ	הִלְבַּשְׁתֶּם	מְלַבְּשִׁים
הִלְבִּישׁוּ	יְלַבִּישׁוּ	הִלְבִּישׁוּ	מְלַבִּישׁוֹת
Infinitive:	לְהַלְבִּישׁ		

35. The Hophal

Function

The Hophal is the passive of the Hiphil and their relation is the same as between the Pual and the Piel.

Hiphil	Hophal
הוא הִכְתִּיב מִקְתָּב	הַמִּקְתָּב הִכְתָּב
<i>He dictated a letter.</i>	<i>The letter was dictated.</i>
הוא הֵכִין אֶת הַשְּׁעוּר	הַשְּׁעוּר הֵכִין
<i>He prepared the lesson.</i>	<i>The lesson was prepared.</i>

Structure

The main feature of the Hophal is a ה vocalized with qamats qatan (הֶ) **הִלְבִּישְׁתָּ**. The Hophal has no imperative form, no infinitive construct and no verbal nouns.

Model conjugation

imperative	future	past	present
(Not used)	אֶלְבֹּשׁ	הִלְבַּשְׁנוּ	מְלַבֶּשֶׁת
	תְּלַבֹּשׁ	הִלְבַּשְׁתָּם	מְלַבֶּשֶׁת
	תְּלַבְּשׁוּ	הִלְבַּשְׁתֶּם	מְלַבֶּשֶׁת
	יְלַבֹּשׁ	הִלְבִּישׁוּ	מְלַבֶּשֶׁת
	תְּלַבִּישׁוּ	הִלְבִּישׁוּ	מְלַבֶּשֶׁת

36. The Hithpael

Function

The main function of the Hithpael is to express a REFLEXIVE or a RECIPROCAL ACTION of the Qal and Piel, indicating that the subject of the verb is both the performer and the receiver of the action.

Qal or Piel	Hithpael
לָבַשׁ <i>he wore</i>	הִתְלַבֵּשׁ <i>he dressed himself</i>
כָּתְבוּ <i>they wrote</i>	הִתְכַּחְבוּ <i>they corresponded</i>

Some Hithpael verbs are used to express what seems to be a simple action:

הִתְפַּלֵּל <i>he prayed</i>	הִתְהַלֵּךְ <i>he walked about</i>
------------------------------	------------------------------------

Structure

The main features of Hithpael verbs are a DAGESH in the second root letter and a הִתְ prefix: **הִתְהַלֵּךְ**.

While the ה of the הִתְ prefix is retained in all the tenses of the Hithpael, the ה of the prefix drops in those tenses that are formed by prefixes: the PRESENT (**מְתַלַּבֵּשׁ**) and the FUTURE (**אֶתְלַבֵּשׁ**).

Model Conjugation

imperative	future	past	present
הִתְלַבֵּשׁ	אֶתְלַבֵּשׁ	הִתְלַבַּשְׁנוּ	מְתַלַּבֵּשׁ
הִתְלַבִּישׁ	תְּתַלַּבֵּשׁ	הִתְלַבַּשְׁתָּ	מְתַלַּבֶּשֶׁת
הִתְלַבִּישׁוּ	תְּתַלַּבְּשׁוּ	הִתְלַבַּשְׁתֶּם	מְתַלַּבֶּשֶׁת
הִתְלַבִּישׁוּ	יְתַלַּבִּישׁוּ	הִתְלַבִּישׁוּ	מְתַלַּבֶּשֶׁת
הִתְלַבִּישׁוּ	תְּתַלַּבִּישׁוּ	הִתְלַבִּישׁוּ	מְתַלַּבֶּשֶׁת
infinitive:	לְהִתְלַבֵּשׁ		

45. לדעת, ידע to know

Present:	ידע, יודעת, יודעים, יודעות
Past:	ידעתי, ידעת, ידעתם, ידעתו, ידעה
Future:	ידענו, ידעתם, ידעתו, ידעה, ידעו
Imperative:	ידע, ידעי, ידעו, ידעו, ידעו

46. לנפל נפל to fall

Present:	נופל, נופלת, נופלים, נופלות
Past:	נפלותי, נפלת, נפלתם, נפלתו, נפלה
Future:	נפלנו, נפלתם, נפלתו, נפלה, נפלו
Imperative:	נפל, נפלי, נפלו, נפלה

47. לנסע נסע to travel

Present:	נסע, נסעת, נסעים, נסעות
Past:	נסעתי, נסעת, נסעתם, נסעתו, נסעה
Future:	נסענו, נסעתם, נסעתו, נסעה, נסעו
Imperative:	נסע, נסעי, נסעו, נסעו, נסעו

48. לתת נתן to give

Present:	נותן, נותנת, נותנים, נותנות
Past:	נתת, נתת, נתתם, נתתו, נתנה
Future:	נתנו, נתנתם, נתנתו, נתנה, נתנו
Imperative:	נתן, נתני, נתנו, נתנה

49. לקחת לקח to take

Present:	לוקח, לוקחת, לוקחים, לוקחות
Past:	לקחתי, לקחת, לקחתם, לקחתו, לקחה
Future:	לקחנו, לקחתם, לקחתו, לקחה, לקחו
Imperative:	לקח, לקחי, לקחו, לקחה

50. לקום קום to get up

Present:	קם, קמה, קמים, קמות
Past:	קמתי, קמת, קמתם, קמתו, קמה
Future:	קמנו, קמתם, קמתו, קמה, קמו
Imperative:	קום, קומי, קומו, קומה

51. לשיר שיר to sing

Present:	שיר, שרה, שרים, שרות
Past:	שרתי, שרת, שרתם, שרתו, שרה
Future:	שרנו, שרתם, שרתו, שרה, שרו
Imperative:	שיר, שירי, שירו, שירה

52. לבוא בוא to come

Present:	בא, באה, באים, באות
Past:	באתי, באת, באתם, באתו, באה
Future:	באנו, באתם, באתו, באה, באו
Imperative:	בוא, בואי, בואו, באה

53. לקרא, קרא to read, to call

Present:	קורא, קוראת, קוראים, קוראות
Past:	קראתי, קראת, קראתם, קראו, קראו
Future:	אקרא, תקרא, תקראו, יקרא, יקראו, תקראנה, יקראנה
Imperative:	קרא, קראי, קראו, קראו

54. לצאת, יצא to go out

Present:	יוצא, יוצאת, יוצאים, יוצאות
Past:	יצאתי, יצאת, יצאתם, יצאו, יצאו
Future:	אצא, תצא, תצאי, יצא, יצאו, תצאנה, יצאנה
Imperative:	צא, צאי, צאו, צאו

55. לרצות, רצה to want

Present:	רוצה, רוצה, רוצים, רוצות
Past:	רציתי, רצית, רציתם, רצו, רצו
Future:	ארצה, תרצה, תרצו, ירצה, ירצו, תרצנה, ירצנה
Imperative:	רצה, רצי, רצו, רצו

56. לעשות, עשה to do, to make

Present:	עושה, עושה, עושים, עושות
Past:	עשיתי, עשית, עשיתם, עשו, עשו
Future:	אעשה, תעשה, תעשי, יעשה, יעשו, תעשנה, יעשנה
Imperative:	עשה, עשי, עשו, עשנו

57. להיות, היה to be

(Present):	(היה, הנה, היום, הוזה)
Past:	הייתי, היית, הייתם, היו, היו

Future:	אֶהְיֶה, תִּהְיֶה, תִּהְיֶה, יִהְיֶה, תִּהְיֶה
(Imperative):	הִיְהִי, תִּהְיֶה, תִּהְיֶה, יִהְיֶה, תִּהְיֶה (תִּהְיֶה, תִּהְיֶה, תִּהְיֶה)

57a. Note the following idiomatic usage of *to have*. The verb *to have* does not occur in Hebrew. *I have* is rendered in Hebrew as *there is to me* *יש לי* (See Section 65) *I had* (*there was to me* *היה* etc.). Note the following examples:

היה לי חבר	<i>I had a friend.</i>
היתה לו חברה	<i>He had a (girl) friend.</i>
היו לו ספרים	<i>He had books.</i>
היו לו תמונות	<i>He had pictures.</i>
יהיה לי כסף מחר	<i>I shall have money tomorrow.</i>
תהיה לו תמונה	<i>He will have a picture.</i>
יהיו לו ספרים	<i>He will have books.</i>
תהיינה לו תמונות	<i>He will have pictures.</i>

Some most frequently used verbs in other verb patterns:

58. Niphal ילד to give birth להולד to be born

Present:	נולד, נולדת, נולדים, נולדות
Past:	נולדתי, נולדת, נולדתם, נולדו, נולדו
Future:	אולד, תולד, תולדי, יולד, יולדו, תולדנה, יולדנה
Imperative:	הולד, הולדי, הולדו, הולדנה

59. Hiphil אכל to eat להאכיל to feed

Present:	מאכיל, מאכילת, מאכילים, מאכילות
Past:	האכילתי, האכלת, האכלתם, האכילו, האכילו
Future:	אאכיל, תאכיל, תאכילי, יאכיל, יאכילו, תאכילנה, יאכילנה
Imperative:	האכל, האכילי, האכילו, האכילנה

60. Hiphil

שוב to return להשיב to bring back, to return, to reply

Present:	משיב, משיבה, משיבים, משיבות
Past:	השבתי, השבת, השבת, השיב, השיבה
	השבנו, השבתם, השבתן, השיבו, השיבה
Future:	אשיב, תשיב, תשיבי, ישיב, תשיב
	נשיב, תשיבו, תשבנה, ישיבו, תשבנה
Imperative:	השב, השיבו, השיבו, תשבנה

61. Hiphil בוא to come להביא to bring

Present:	מביא, מביאה, מביאים, מביאות
Past:	הבאתי, הבאת, הבאת, הביא, הביאה
	הבאנו, הבאתם, הבאתן, הביאו, הביאה
Future:	אביא, תביא, תביאי, יביא, תביא
	נביא, תביאו, תבאנה, יביאו, תבאנה
Imperative:	הבא, הביאי, הביאו, תבאנה

62. Hiphil ראה to see להראות to show

Present:	מראה, מראה, מראים, מראות
Past:	הראיתי, הראית, הראית, הראה, הראה
	הראינו, הראיתם, הראיתן, הראו, הראו
Future:	אראה, תראה, תראי, יראה, תראה
	נראה, תראו, תראינה, יראו, תראינה
Imperative:	הראה, הראי, הראו, תראינה

63. Hithpael להשתמש to use

Present:	משתמש, משתמשת, משתמשים, משתמשות
Past:	השתמשתי, השתמשת, השתמשת, השתמש, השתמש
	השתמשנו, השתמשתם, השתמשתן, השתמשו, השתמשו
Future:	אשתמש, תשתמש, תשתמי, ישתמש, תשתמש
	נשתמש, תשתמשו, תשתמשנה, ישתמשו, תשתמשנה
Imperative:	השתמש, השתמשי, השתמשו, השתמשנה

64. How to Express in Hebrew the English am, is, are

Generally speaking, Hebrew has no special words for the English *am*, *is* and *are*; these are understood from the construction of the sentence.

אני מורה	I am a teacher.
אני המורה	I am the teacher.
אתה תלמידי	You are my pupil.

65. יש there is, there are

יש ספרים בחנות	There are books in the store.
יש עבודה בעיר	There is work in the city.

יש לי	to have	יש לנו	we have
יש לי	I have	יש לכם	you have (m. p.)
יש לך	you have (m. s.)	יש לכן	you have (f. p.)
יש לך	you have (f. s.)	יש להם	they have (m.)
יש לו	he has	יש להן	they have (f.)
יש לה	she has		

66. (a) אין there is no, there are no

אין ספרים	There are no books.
אין אני יודע (or איני יודע)	I (m.) don't know.
אין איש בבית	There is no one at home.

אין לי	not to have	אין לנו	we have not
אין לי	I have not	אין לכם	you (m.p.) have not
אין לך	you (m.s.) have not	אין לכן	you (f.p.) have not
אין לך	you (f.s.) have not	אין להם	they (m.) have not
אין לו	he has not	אין להן	they (f.) have not
אין לה	she has not		

(b) Note this usage of אין not

I do not, I am not	איני, אינני
you (m.) do not, you are not	אינך
you (f.) do not, you are not	אינך
he does not, he is not	אינו, איננו
she does not, she is not	אינה, איננה

we do not, we are not	אֵינָנוּ
you (m.p.) do not, you are not	אֵינְכֶם
you (f.p.) do not, you are not	אֵינְכֶן
they (m.) do not, they are not	אֵינָם
they (f.) do not, they are not	אֵינָן

Some sentences with אֵין *not*, usually used with present tense:

אֵינִי מֵתֵל-אָבִיב	<i>I am not from Tel Aviv.</i>
אֵינִי רוֹצֶה לָלֶכֶת	<i>He does not want to go.</i>
הוּא אֵינוֹ רוֹקֵד	<i>He does not dance.</i>
אֵינִי יוֹדֵעַת	<i>I (f.) don't know.</i>

SOME IDIOMATIC VERBAL CONSTRUCTIONS

67. To like, to love

For *like* meaning *be fond of* use אָהַב *love*

<i>I like to eat</i>	אֲנִי אוֹהֵב לֵאכֹל
<i>We like to sing.</i>	אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים לִשְׁרֹא

For *like* meaning *want, desire* use רָצָה *want*

Would you like to drink wine? הֲאִם אַתָּה רוֹצֶה לְשִׁתּוֹת יַיִן?

For *like* meaning *be pleased with* use מָצָא חֵן בְּעֵינַי with the appropriate pronoun suffix of עֵינַיִם, in the plural.

I like this book. הַסֵּפֶר הַזֶּה מוֹצֵא חֵן בְּעֵינַי
(Lit: *This book finds favour in my eyes.*) This is a Biblical idiom commonly used in Hebrew.

He likes Miriam. מִרְיָם מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינָיו

68. To be able, can

Can, be able is rendered in Hebrew by the verb יָכַל

You can go now. אַתָּה יָכוֹל לָלֶכֶת עַכְשָׁו

You can buy the book, if you wish. אַתָּה יָכוֹל לִקְנוֹת אֶת הַסֵּפֶר אִם אַתָּה רוֹצֶה

For *can* meaning *know how*, i.e. acquired ability to do something

use יָדַע

I can swim. אֲנִי יָכוֹל לְשָׁחֹת

Note the difference:

אֲנִי יָכוֹלָה לְרַקֵּד *I can dance, i. e. I am physically able to dance.*

אֲנִי יוֹדֵעַת לְרַקֵּד *I know how to dance, i. e., I learned how to dance.*

69. Age

To express age, see Section 15.

70. to have, not to have

See Sections 65, 66.

71. Must, necessary עָלַי, צָרִיךְ

Must is expressed in Hebrew in different ways:

(a) By עַל *upon, on* with the appropriate pronoun suffix.

I must go now. עָלַי לָלֶכֶת עַכְשָׁו

(Lit. *it is upon me to go*)

(b) By צָרִיךְ *it is necessary* with the appropriate personal pronoun.

You must eat אַתָּה צָרִיךְ לֵאכֹל

72. Need, compelled מְכָרָה, צָרִיךְ, זָקוּק ל־

(a) When *need* means *to be in need of something* use זָקוּק ל־

I need money. אֲנִי זָקוּק לְכֶסֶף

You can also say אֲנִי צָרִיךְ כֶּסֶף *I need money.*

(b) When *must* or *need* means *compelled* use מְכָרָה

You must go. (i.e. no other choice) אַתָּה מְכָרָה לָלֶכֶת

73. The Interrogative

A question is introduced by הֲ, which is joined to the first word in the sentence, e.g., הֲגַם אַתָּה הוֹלֵךְ? *Are you also going?*

Before the gutturals ע, ה, ח, א or any consonant with Sheva the interrogative ה is punctuated with Patah הַ, e.g., הַהֶאֱתָה הַתּוֹלְמִיד? *Are you the pupil?* הֲאֲנִי הַמּוֹרֶה? *Am I the teacher?*

Additional note:

The separate particle הֲאִם is often used to introduce a question, e.g., הֲאִם הַמּוֹרֶה פֹּה? *Is the teacher here?* One may even omit the interrogative ה or הֲאִם and indicate the question by the tone of voice:

אַתָּה זֶה בְּנִי עֲשָׂו? *Art thou now my son Esau?* אַתָּה פֹּה? *Are you here?*

(Genesis 27, 24) This is very common in modern Hebrew conversation.

For Interrogative Pronouns and Adverbs, see Section 24.

74. The Adverb

In Hebrew, as in English, an adverb modifies the meaning of the verb, an adjective, or another adverb. For example:

אני קורא מהר	<i>I read fast.</i>
טוב מאוד	<i>very good, very well</i>
הוא רוקד היטב	<i>He dances well.</i>
אחיו רוקד יותר טוב	<i>His brother dances better.</i>
אני קורא הרבה	<i>I read a lot.</i>
אחותי קוראת יותר	<i>My sister reads more.</i>
היא יפה מאוד	<i>She is very beautiful.</i>
הם כותבים מהר מאוד	<i>They write very rapidly.</i>

The following is a list of adverbs:

(a) of time:

עכשיו, עתה	<i>now</i>	אז	<i>then</i>
היום	<i>today</i>	אתמול	<i>yesterday</i>
מחר	<i>tomorrow</i>	תמיד	<i>always</i>

(b) of place:

פה	<i>here</i>	שם	<i>there</i>
קרוב	<i>near</i>	רחוק	<i>far</i>

(c) of manner

מהר	<i>quickly, fast</i>	לואט	<i>slowly</i>
פתאום	<i>suddenly</i>	היטב	<i>well</i>

(d) of assertion:

כן	<i>yes</i>	לא	<i>no</i>
----	------------	----	-----------

Many adverbs of manner are expressed in Hebrew by a noun with the prefix preposition ב e. g. בשקט *quietly*; בשלום *with peace, peacefully, safely*; בחכמה *wisely, with wisdom*.

Many adjectives are used as adverbs: טוב *good, also well, nicely*; יפה *nice, also nicely, well*. Thus: הוא מדבר יפה *he speaks well*.

75. Miscellaneous Common Adverbs

above	למעלה	just, deliberately	דוקא
afterwards	אחרי כן	mainly	בעיקר
again	שוב	meanwhile	בינתיים
already	כבר	nearly	כמעט
almost	כמעט	not yet	עוד לא, עדין לא
at all, altogether	בכלל	now	עכשיו, עתה, כעת
always	תמיד	of course	כמובן
at last	סוף סוף	only	רק, אך
at least	לפחות	otherwise	אחרת
	לכל הפחות	outside	בחוץ
at once	מיד	perhaps	אולי
by the way	אנב, דרך אנב	really	באמת
certainly	בודאי	so	כך, ככה
daily	יום יום	soon	בקרוב, עוד מעט
down	למטה	specially	במיוחד
especially	ביוחד, במיוחד	still	עוד
even	אפילו	suddenly	פתאום
for a while	לזמן מה	then, at that time	אז
generally	על פי רב	then, afterwards	אחרי כן
gratis, free	חנם	then, if so	אם כן
indeed	אמנם	together	ביחד, יחד
inside	בפנים	usually	כרגיל
intentionally	בכוונה	yet	עוד

76. Negatives

אין *no, not*

The negative אין can be used only with the present tense, and comes before the subject. Thus,

אני רוצה	<i>I want</i>
אין אני רוצה	<i>I don't want</i>
or	
אינני רוצה	

(For this usage of אין see Section 66b)

לא *no, not*

The negative לא is usually used with past and future tenses. In spoken Hebrew it can also be used with the present tense. However, לא is placed immediately before the verb:

התלמיד הלך אל הבית	<i>The student went to the house.</i>
התלמיד לא הלך אל הבית	<i>The student did not go to the house.</i>
אני לא רוצה	<i>I do not want</i>

אל *don't*

The negative imperative is formed by placing אל before the future:

תשאל	<i>you will ask</i>
אל תשאל	<i>don't ask</i>
תדברי	<i>you (f.) will speak</i>
אל תדברי	<i>don't speak</i>

Other negative particles:

The negatives of nouns and adjectives can be formed by placing לא or אי before the word.

Examples:

נכון	<i>correct</i>	לא נכון	<i>incorrect</i>
יהודי	<i>Jew</i>	לא יהודי	<i>non-Jew</i>
רגיל	<i>usual</i>	בלתי רגיל	<i>unusual</i>
אפשר	<i>possible</i>	אי-אפשר	<i>impossible</i>

77. The Prefix Prepositions

There are four prepositional letters in Hebrew, which are prefixed to all kinds of words, and are therefore called prefix prepositions. (Here only the prefix prepositions with nouns will be dealt with.)

The prefix prepositions are: ב, ל, מ and ע; of these ב, ל and מ have a sheva: ב, ל, מ; the ע has a hiriq: ע, and is followed by a DAGESH in the consonant next to it. Before gutturals, it is מ־ (See below, Section 78). Each of these prefix prepositions has various meanings, the most important of which are: ב *in, by, at, with*; ל *like, as*; מ *to, for*; ע *from*.

Examples:

בסדר	<i>in order</i>
בארבע	<i>at four (o'clock)</i>
ב־עט	<i>with a pen</i>

כְּאָחִי	<i>like my brother</i>
לְאָחִי	<i>to my brother</i>
לְהַיּוֹם	<i>for today</i>
מִחֲבֵרִי	<i>from my friend</i>

ב, ל, מ change to כ, ל, מ before a consonant with sheva. When a prefix preposition is added before a letter with a DAGESH, that letter loses its DAGESH.

בְּאֵר	<i>well</i>	בְּבֵאֵרִי	<i>in my well</i>
בֶּן	<i>son</i>	כְּבִנִי	<i>like my son</i>
		לְבִנִי	<i>to my son</i>

Before the gutturals (א ה ח ע) with compound shevas (אֵי, אִי, אִי), ב, ל, מ change to כ, ל, מ or כ, ל, מ, or כ, ל, מ, in accordance with the sound of the following sheva, e. g.,

אֲדָמָה	<i>earth</i>	בְּאֲדָמָה	<i>in earth</i>	but	בְּאֵדָמָה	<i>in the earth</i>
אֲנָשִׁים	<i>men</i>	לְאֲנָשִׁים	<i>to people</i>	but	לְאֵנָשִׁים	<i>to the people</i>
אֱמֶת	<i>truth</i>	בְּאֱמֶת	<i>in truth, really</i>			
אֲנִיָּה	<i>ship</i>	בְּאֲנִיָּה	<i>in a ship</i>			
חֲלוֹם	<i>dream</i>	כְּחֲלוֹם	<i>like a dream</i>			
עֲבוּדָה	<i>work</i>	בְּעֲבוּדָה	<i>in work</i>			

When one of these letters is prefixed to a word beginning with י, the sheva of the yod is omitted, and the yod itself is not sounded at all, but it lengthens the hiriq of the prefix preposition, e. g., בִּירוּשָׁלַיִם *in Jerusalem* (ב prefixed to ירוּשָׁלַיִם); similarly: לִירוּשָׁלַיִם, מִירוּשָׁלַיִם, כִּירוּשָׁלַיִם.

78. ע changes to מ before the gutturals and ר, e. g.,

מֵאָבִי	<i>from my father</i>
מֵהוֹרֵי	<i>from my parents</i>
מֵחַיִּי	<i>from my life</i>
מֵעֲבוּדָתִי	<i>from my work</i>

Additional notes:

- (a) מ is an abbreviation of the preposition מן *from*; מן is often used before a noun with the article: מן הַבַּיִת *from the house* (but also מִהַבַּיִת).
(b) Instead of כ, we may use the separate preposition כְּמוֹ, for instance: כְּמוֹ יֶלֶד *like a child*; הִיא יְפֵה כְּמוֹ אָחֻתָּהּ *she is as beautiful as her sister*.

When ב, כ, ל are prefixed to a noun with the article, they usually displace the ה and take its vowel e.g.

בַּסֵּפֶר	in the book (for בְּהַסֵּפֶר)
בָּעֶרֶב	in the evening (for בְּהָעֶרֶב)
כַּמּוֹרֶה	like the teacher (for כְּהַמּוֹרֶה)
לְשֹׁעוֹר	for the lesson (for לְהַשְׁעוֹר)
לְהָרִים	to the mountains (for לְהַהָרִים)

The article always remains after מ, which is pointed מִּ: *מִּמֶּהֱנָן from the garden.*

79. Miscellaneous Common Prepositions

(pl i.e. declined with the plural pronoun suffixes)

about, approximately	בְּעֶרְבָּ, כִּי	from	מִן
about, concerning	עַל	in	בְּ
above	מֵעַל	in front	לִפְנֵי
according to	לְפִי	inside	בְּתוֹךְ
after (pl.)	אַחֲרֵי	like, as	כְּמוֹ, כִּי
		near	עַל יַד אֲצֵל
		of	שֶׁל
against	נֶגֶד	on	עַל
among	בֵּין	opposite	מוֹל
at (at the place of)	אֲצֵל	outside	מִחוּץ ל־
because of (pl.)	מִפְּנֵי	through	דֶּרֶךְ
before	לִפְנֵי	to	אֶל ל־
behind (pl.)	מֵאַחֲרֵי	towards	לְקִרְבָּאוֹ
belonging to	שֶׁל	under (pl.)	תַּחַת
between	בֵּין	until (pl.)	עַד
by (passive)	עַל יְדֵי	with (in company with)	עִם, אֶחָד
by (near)	עַל יַד	with (by means of)	בְּ
during	בְּמִשְׁךְ	without	בְּלִי
except	חוּץ מִן		
for	בְּשֶׁבִיל, בְּעֵד		

Declensions of Prepositions

The following common prepositions take the singular suffix pronouns:

80. אֶת The Direct Object Pronoun

(a)	אֹתִי	me	אֹתָנוּ	us
	אֹתְךָ	you (m.)	אֹתְכֶם	you (m.p.)
	אֹתְךָ	you (f.)	אֹתְכֶן	you (f.p.)
	אֹתּוֹ	him	אֹתָם	them (m.)
	אֹתָהּ	her	אֹתָן	them (f.)

(b) If the direct object of the verb is defined, i.e., used with the definite article, the particle אֶת is placed before it. It has no English equivalent. It simply indicates that the direct object of the verb is defined.

דָּוִד קוֹרֵא עֵתוֹן *David is reading a newspaper.*

But:

דָּוִד קוֹרֵא אֶת הָעֵתוֹן *David is reading the newspaper.*

אֶתְמוֹל רָאִיתִי אֶת דָּוִד *Yesterday, I saw David.*

Here, *David* is defined i.e. a known person and also the direct object of the verb רָאִיתִי, hence, אֶת is used.

81. אִתְּ with

אִתִּי	with me	אִתָּנוּ	with us
אִתְּךָ	with you (m.)	אִתְּכֶם	with you (m.p.)
אִתְּךָ	with you (f.)	אִתְּכֶן	with you (f.p.)
אִתּוֹ	with him	אִתָּם	with them (m.)
אִתָּהּ	with her	אִתָּן	with them (f.)

82. לִ- to, for

לִי	to me	לָנוּ	to us
לְךָ	to you (m.)	לְכֶם	to you (m.p.)
לְךָ	to you (f.)	לְכֶן	to you (f.p.)
לּוֹ	to him	לָהֶם	to them (m.)
לָהּ	to her	לָהֶן	to them (f.)

Similarly בְּ- with, in, at בְּךָ, בְּךָ, בִּי etc.

Note also the use of לִ- to express the English verb *to have*.

לְדָוִד חֵבֶר טוֹב *David has a good friend. Lit. To David is a good friend.*

83. *in from*

מִמֶּנִּי	from me	מִמֶּנּוּ	from us
מִמְּךָ	from you (m.s.)	מִמְּכֶם	from you (m.p.)
מִמֶּךָ	from you (f.s.)	מִמֶּכָּן	from you (f.p.)
מִמֶּנּוּ	from him	מִמֶּהֶם	from them (m.)
מִמֶּנָּה	from her	מִמֶּהֶן	from them (f.)

84. כמו *like*

כְּמוֹנִי	<i>like me</i>	כְּמוֹנוֹ	<i>like us</i>
כְּמוֹךָ	<i>like you (m.s.)</i>	כְּמוֹכֶם	<i>like you (m.p.)</i>
כְּמוֹךְ	<i>like you (f.s.)</i>	כְּמוֹכֶן	<i>like you (f.p.)</i>
כְּמוֹהוּ	<i>like him</i>	כְּמוֹהֶם	<i>like them (m.)</i>
כְּמוֹהָ	<i>like her</i>	כְּמוֹהֶן	<i>like them (f.)</i>

85. **by** *with*

עִמָּי	with me	עִמָּנוּ	with us
עִמָּךְ	with you (m.)	עִמָּכֶם	with you (m.p.)
עִמָּךְ	with you (f.)	עִמָּכֶן	with you (f.p.)
עִמּוֹ	with him	עִמָּם	with them (m.)
עִמָּהּ	with her	עִמָּן	with them (f.)

86. **בַּשָּׁבִיל** *for*

בְּשִׁבְלִי	for me	בְּשִׁבְלֵנוּ	for us
בְּשִׁבְלֶיךָ	for you (m.)	בְּשִׁבְלֵיכֶם	for you (m.p.)
בְּשִׁבְלֶיךָ	for you (f.)	בְּשִׁבְלֵיכֶן	for you (f.p.)
בְּשִׁבְלוֹ	for him	בְּשִׁבְלֵם	for them (m.)
בְּשִׁבְלָהּ	for her	בְּשִׁבְלֵן	for them (f.)

Other prepositions taking the singular suffix pronouns are: **עַל** and **עַל־יָד** *near, by*

87. The following prepositions take the plural suffix pronouns

אֵל	<i>to</i>		
אֵלַי	<i>to me</i>	אֵלֵינוּ	<i>to us</i>
אֵלֶיךָ	<i>to you (m.s.)</i>	אֵלֵיכם	<i>to you (m.p.)</i>
אֵלֶיךָ	<i>to you (f.s.)</i>	אֵלֵיכן	<i>to you (f.p.)</i>
אֵלָיו	<i>to him</i>	אֵלֵיהֶם	<i>to them (m.)</i>
אֵלֶיהָ	<i>to her</i>	אֵלֵיהֶן	<i>to them (f.)</i>

88. **by** upon, on, over

עָלַי	<i>on me</i>	עָלֵינוּ	<i>on us</i>
עָלֶיךָ	<i>on you (m.s.)</i>	עָלֵיכֶם	<i>on you (m.p.)</i>
עָלֶיהָ	<i>on you (f.s.)</i>	עָלֶיכֶן	<i>on you (f. p.)</i>
עָלָיו	<i>on him</i>	עָלֵיהֶם	<i>on them (m.)</i>
עָלֶיהָ	<i>on her</i>	עָלֵיהֶן	<i>on them (f.)</i>

89. Note that **על** is also used to mean *must* and is followed by the infinitive: **עלי לאכול** *I must eat*; **עליך ללמוד** *you must study*.

90. Other prepositions taking the plural suffix pronouns are:

אַחֲרַי after אַחֲרֶיךָ, etc. and לפני before:

לפני, לפניך, לפניו, לפניך, לפניו; לפניכם, לפניכן, לפניהם, לפניהן

91. The Conjunction

The conjunction **וְ** *and* is always prefixed to a word: **אָח וְאָחָה** *a brother and a sister*; **פֹּה וְשָׁם** *here and there*.

Before the labials **ב, מ, ו, פ** (**בִּמְקָה**) and before any consonant with sheva, **ו** becomes **וּ**. For example,

ובת	and a daughter
ומשה	and Moses
ופה	and here
ושתי בנות	and two daughters
ושלושה	and three

Before the gutturals with compound shevas, the pointing of the conjunction is like that of the corresponding vowel of the compound sheva:

אני	<i>I</i>	ואני	<i>and I</i>
אמת	<i>truth</i>	ואמת	<i>and truth</i>
אניה	<i>ship</i>	ואניה	<i>and a ship</i>

Before a noun beginning with η the conjunction is η and the sheva of the yod is omitted. Thus:

ירושלים	<i>Jerusalem</i>	וירושלים	<i>and Jerusalem</i>
ילדים	<i>boys</i>	וילדים	<i>and boys</i>

Note the difference: **וילדים** *and boys*; **והילדים** *and the children*.

92. Besides the conjunction *ו* *and*, Hebrew possesses a large variety of conjunctions. Some of the most frequently used conjunctions are given here:

אם	if	לו	if (conditional clause)
שֶׁ	that	כִּי	that
כִּפְּנֵי שֶׁ	because	כִּי	because
או	or	לְכֵן	therefore
אֲפִילוֹ, אֲף	even	אָבֵל, אֵךְ	but
מֵאֲשֶׁר	than	אֲלָא	but (after a negative)
		גַּם	also
		כְּדִי	in order to
אֲפִילוֹ אִם, אֲף אִם	even if		
לִפְנֵי שֶׁ	before (לִפְנֵי שָׁבָא before he came)		
עַד שֶׁ	till (עַד שֶׁהָלַךְ till he went)		
אַחֲרֵי שֶׁ	after		
כַּאֲשֶׁר, כִּשֶׁ	when		

93. The Interjections

The following are some of the interjections used in modern Hebrew:

אוי ואבוי, אוי	Oh! Alas!
הָאָח	(a cry of joy)
הִידֵד	Hurrah!
חֲבֵל	What a pity! (expression of sorrow)
יפי	Wonderful!

GRAMMAR INDEX

- abbreviations, 5
 adjective, 7; demonstrative, 23
 adverbs, 74; negative, 26; interrogative, 24; miscellaneous adverbs, 75; age, 15; alphabet, 1, 2
 comparative degree, 8
 conjugations, 29–36, 37–63
 conjunction, 91, 92
 construct state, 19
 days of the week, 16
 declension of nouns, 20, 21, 22
 definite article, 6
 demonstratives, 23; dual, 13
 festivals, 18; genders, 9; hiphil, 34
 hithpacl, 36; holidays, 18
 hophal, 35; interjections, 93
 interrogative, 73; pronouns and adverbs, 24
 months, name of, 17
 negatives, 76; with pronouns, 26; with adverbs, 26; niphal, 31
 numbers, 10; numerals, 14
 passive participle, 30 particle אַת
 80b; piel, 32
 plurals, 10; irregular, 11, 12
 possessive pronouns, 20, 21
 prepositions, 77–90; declension of, 80–90 (after אַחֲרֵי 90; before לִפְנֵי 90; for לִי 82, 86; from מִן 83; like כְּמוֹ 84; to אֶל 82, 87; upon, on, over עַל 88, 89; with אֶת 81, 85); miscellaneous prepositions, 79; prefix, 77, 78, 82
 pronouns, 20–27, 80; demonstrative, 23; direct object, 80; interrogative, 24; miscellaneous, 25; negative 26; possessive, 20, 21; relative, 27; suffixes, 22
 pual, 33; qal, 29; stress, 4
 superlative degree, 8
 there is, there is no, 65, 66
 verbs, general, 28
 verbs, idiomatic, 57, 64, 67–72 (able, can, יָכַל 68; age, 69; be הָיָה 57, 64; have, 70; like, love אָהַב 67; must, necessary צָרִיךְ 71; need, compelled מְכַרְח 72);
 verbs, irregular, 37–57 able (be), יָכַל 38; ask שָׁאַל 40; be הָיָה 57; call קָרָא 53; come בּוֹא 52; do עָשָׂה 56; eat אָכַל 42; fall נָפַל 46; get up קוּם 50; give נָתַן 48; go, walk הָלַךְ 44; go out יָצָא 54; happy (be) שְׂמֵחַ 37; hear שָׁמַע 41; know יָדַע 45; make עָשָׂה 56; read קָרָא 53; sing שָׁיר 51; sit יָשַׁב 43; take לָקַח 49; travel נָסַע 47; walk, go הָלַךְ 44; want רָצָה 55; work עָבַד 39)
 verb patterns, hiphil, 34, 59, 60, 61, 62; hithpacl, 36; hophal, 35; niphal, 31, 58; piel, 32; pual, 33; qal, 29
 vowels, 3